

TAKÁTS GYULA VERSE

Micsoda méretek és arányok

ALIG PIRKAD és nem a piros szömörcecék
a pikkelyes kövirózsák körüli világ
és nem a vaddisznótúrta kövek
és nem cellám falán a kiásott tárgyak,
az érzelmek és a sejtés —
tájai kezdenek köröttem
és bennem pirkadozni...
Millió prizmájú hajnalodás...
Teremtő sugártörések!
Es honnan e ragyogás?
E soksíkú, térbeli kiterjedések világa...
E tárgyak belső formái,
érzések színei és beszéde
és hangja, szava, nyelvtana,
e testek anatómiája, szerkezetana?...
Es egyre csak ez épül;
lassan, kápráztatóan és részegítve
tágul, ahogy kel a nap...
Es micsoda méretek és arányok
kísértének és állnak kezemhez
a megszokott világban...
Mintha ott lent, a lábamnál,
az a mocsár is ragyogna...
A mélyéből... A feketéből...
Az elsüllyedt, elveszett varsák
kis ajtaján, mintha valaki
kihúzta volna a piros
galagonya pecket és most
tátogva a zöldig úszik mind.
A tükör élő határáig...
A beszélő nádig mind,
akiket elzárt eddig
a mély és a mélyben is
a fűzágakból fonott szomorú varsa
sűrű rácsa...
Íme a varsákból az iszap!...

Berki Viola: Ítélet

Regresszió

Utazó nyár volt de egész
Aztán szigetelés emitt amott
Kényelmetlenkedés a nappalokkal
és éjszaka a zátonyok

Mégis
az akárhány hajó
bármerre úszott
égtájára ért
Majd: vízalatti torpedó!
s szekér szekér után
— kocogásra se jó

S arcok megint
s az ARC visszfénye
HANG

Levelek dróthang nikotin
jégkockás pohárhomály
söpörgetés Kinin

Mi körnek indult
körbe ért
Es mindez egyszerűbb mint hihető
ez volt a lét

SOLYMOS IDA